

THEATERKRANT

RECENSIE

I'M HERE & ÁLBUM FAMILIAR CONNY JANSSEN DANST

★★★★☆ DANS

21 NOVEMBER 2015 - ROTTERDAMSE SCHOUWBURG - [SPEELLIJST](#)

HET ANONIEME STADSLEVEN EN EEN FIJN FAMILIEFEESTJE

Door Dick van Teylingen gepubliceerd 22 november 2015

Conny Janssen recyclet twee choreografieën uit haar verleden: *I'm here* uit 2005 en *Album familiar* uit 2001. De eerste gaat over de hardheid van de stad, de tweede over de geborgenheid van de familie. De combinatie is prettig complementair, maar is de Rotterdamse choreografe niet te zachtvaardig om de stad in al haar rauwheid te vangen in dans?

De banen van TL-buizen op het speelvlak lijken een echo van de snelwegvideo boven het podium. Mensen lopen langs elkaar zoals je in de stad langs elkaar loopt: in zichzelf gekeerd en anoniem, allemaal met een eigen doel en een eigen richting. Gaandeweg is er even contact, vluchtig, in een blik of een gemeenschappelijke beweging; soms wordt dat wat meer. Heel soms is er sprake van tederheid, maar afstandelijkheid, individualisme en soms agressie bepalen de sfeer. Net zoals de beelden van Carel van Hees, bewegend of stilstaand, en de bijna steeds onherbergzame soundtrack (wie daarvoor verantwoordelijk is, wordt niet vermeld). Ze laten een zakelijke, sombere, functionele stad zien, waarin mensen zich overigens niet altijd ontheemd voelen. Ze hebben zich kennelijk verzoend met hun omgeving. De bewegingen van stedelingen rijmen soms op de industriële video's boven hun hoofd.

In *I'm here* wil Conny Janssen een rauw, desolaat beeld schetsen van het leven in een stad, maar het stuk uit 2005 ziet er in deze nieuwe versie mooi en verantwoord uit; ze ontsnapt kennelijk niet aan haar gevoel voor esthetiek. Daarbij komt dat we de afgelopen tijd geteisterd zijn met stadsverhalen die nog veel grimmiger zijn dan waar de beelden van beton en druipende straatlantaarns naar verwijzen – toch een soort romantiek. In een groepschoreografie lijkt even sprake te zijn van een collectieve angst. De Eiffeltoren op het T-shirt van een van de dansers is een onmiskenbare verwijzing, maar Janssen zet die niet om in een statement dat van *I'm here* een dwingend stuk had kunnen maken.

De dertien dansers weerspiegelen de diversiteit van de stad. Zoals altijd bij Conny Janssen Danst zijn ze juist doordat ze zo sterk uiteenlopen stuk voor stuk interessant om te volgen. Het verschil in ervaring dat in de groep vertegenwoordigd is (van stagiairs tot veteranen), uit zich vooral in een verschil in uitstraling en acteervermogen.

Hun acteerkwaliteiten kunnen zeven dansers volop kwijt in het tweede stuk, *Album familiar*. Het staat lijnrecht tegenover *I'm here* in die zin dat het meteen duidelijk dat deze mensen niet alleen een relatie, maar ook een gemeenschappelijke geschiedenis hebben. Om een veel kleiner speelvlak hangt een grote verzameling foto's en staan negentien verschillende stoelen in het gelid, alsof er een verjaardag wordt gevierd. Op een daarvan zit Beppe Costa met een verzameling instrumenten om zich heen. Dankzij de loops waarmee hij werkt, is hij een complete *one-man-band*. Hij brengt met zijn volksliedjes warmte in de voorstelling en eindigt met de klassieker *Adios muchachos* van Carlos Gardel.

ELDERS

Nog geen andere recensies

VERWANTE ARTIKELLEN

- [Here we live and now](#)
- [Danslokaal 1](#)
- [How long is now](#)
- [Inside out](#)

TAGS

[Beppe Costa](#), [Carel van Hees](#), [Conny Janssen](#)

Álbum familiar is een fijn familiefestje. Hoewel het een vrij kort stuk is, werpt het toch een blik op de rijke geschakeerdheid van familieverhoudingen. De dansers klimmen in elkaar, zitten op elkaars schoot, kiezen voor wel of geen contact, wijzen elkaar plagerig af en keren weer terug tot elkaar. In elke familie heb je immers favoriete neefjes en tantes met wie het minder klikt. En oom Beppe zorgt voor de vrolijke en melodramatische liedjes, zodat we met een goed gevoel naar huis gaan.

Foto *Álbum familiar*: Leo van Velzen

[Print deze recensie](#)

@Theaterkrant 2015

LET OP: op deze recensie rust auteursrecht. Voor geheel of gedeeltelijke overname, in welke vorm dan ook, is vooraf toestemming nodig van de uitgever.